

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoEk/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213221612
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7213221612.1

Uznesenie

2 8CoEk/3/2023

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Greguša a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom na Pribinovej ul. č. 25 Bratislava IČO: 35 807 598 právne zastúpeného spoločnosťou Advocate s.r.o. so sídlom v Bratislave na Pribinovej ulici č. 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej A. B. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v C. D. B. E. F. XXXX/XX vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého PhD. so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave na Záhradníckej ulici č. 60, IČO: 37 929 810, pod sp. zn. EX 14745/2013 o vymoženie 5.178,63 Eur s príslušenstvom o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 38Er/2674/2013 – 17 zo dňa 22.11.2022 takto

rozhodol:

11 8CoEk/3/2023

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

N e p r i z n á v a účastníkom nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

11 8CoEk/3/2023

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením exekúciu zastavil. V odôvodnení uviedol, že v danej veci mu bola dňa 23.8.2013 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave č.k. SR 11446/11 z 3.4.2012. Na základe tejto žiadosti súdneho exekútora mu súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5803 171828 zo 7.10.2013. Dňa 3.2.2016 doručil súdny exekútor súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného podľa ust. § 243f Exekučného poriadku, ktoré bolo doručené do sídla súdneho exekútora dňa 21.1.2016. Po citovaní ust. § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f ods. 1, 3, 5, 6 Exekučného poriadku, súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote nespĺnil, preto exekúciu podľa ustanovenia § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavil. K poučeniu o opravnom prostriedku v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie uviedol, že z dikcie ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP, ak to nevyučuje povaha veci. Podľa ust. § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Taxatívny výpočet uznesení je obsiahnutý v ust. § 357 CSP. Exekučný

poriadok je vo vzťahu k CSP v pozícii lex specialis. Rozhodujúce preto podľa ust. § 355 ods. 2 CSP bude či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok. Pri zastavení exekúcie podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučný poriadok odvolanie nepripúšťa, pretože v zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP platí, že odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu oprávnený odvolanie s návrhom, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody zakotvené v ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom odoprel právo na spravodlivý proces tým, že v poučení napadnutého rozhodnutia ho nesprávne poučil, keď uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie. Z ust. § 355 ods. 2, § 357 písm. a/ CSP, v spojení s § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/, k/ až m/ Exekučného poriadku vyplýva, že proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Napadnuté uznesenie považuje za nepreskúmateľné. Namietal, že hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, keďže zmluva ktorú povinná uzatvorila bola zmluva uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Je toho názoru, že novela exekučného poriadku týkajúca sa doplnenia návrhov na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach, ktoré sa vykonávajú na podklade zmenky, sa vzťahuje na konania voči povinným, ktorí sú spotrebiteľmi. Vzhľadom k uvedenému sa predmetné ust. na dané exekučné konanie nemôže aplikovať, keďže hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Mal za to, že si svoju povinnosť, ktorá vyplýva z § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil. Dôkazy osvedčujúce uvedené skutočnosti sú od podania návrhu na vykonanie exekúcie súčasťou exekučného spisu a tým pádom aj exekučného spisu súdu, ktorý súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov.

3. Vyjadrenia k odvolaniu podané neboli.

4. Odvolací súd po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

5. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

8. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

10. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

11. Zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015, pričom účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015.

12. Podľa § 243f ods. 4, 5 Exekučného poriadku, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

13. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

14. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Vo veci bol v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na základnú črtu spotrebiteľských zmlúv a to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý oprávneným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou Zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré povinná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Oprávnený má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo oprávneným preukázané, aby úver poskytol povinnej za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti tohto účastníka zmluvy. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon podnikania s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si oprávnený nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol. Podľa názoru Ústavného súdu SR vysloveného v uznesení sp. zn. I. ÚS 243/07 „Ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, je spravodlivé vykladať ich v prospech strany, ktorá zmluvu nenapísala.“

19. V predmetnej exekúcii je vymáhaná pohľadávka od povinnej, ktorá je fyzická osoba, na základe uvedeného rozhodnutia, ktoré bolo vydané v konaní, kde si oprávnený uplatňoval voči povinnej nárok zo zmenky. V zmysle § 243f Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. Novelizáciou Exekučného poriadku, účinnou od 23. decembra 2015, podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, bola uložená povinnosť oprávnenému, aby

v návrhoch na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal oprávnenému nárok zo zmenky proti povinnej, ktorá je fyzickou osobou, opísal rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou a k návrhu na vykonanie exekúcie pripojil dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

20. Zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie. Táto povinnosť sa vzťahuje na každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, teda aj na toho, ktorý sa domnieva, že už v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol všetky skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou. Preto aj v predmetnom exekučnom konaní bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.1.2016.

21. Ak sa chcel oprávnený vyhnúť zastaveniu exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, mal súdu podľa § 243f ods. 1 doplniť rozhodné údaje, aby súd v súlade s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku mohol preskúmať, či sú dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku alebo je možné v exekúcii pokračovať. Oprávnený zákonom uloženú povinnosť nesplnil, o čom svedčí obsah jeho podania žurnalizovaného na č. I. 15 spisu adresovaného podľa dátumu vyhotovenia dňa 21.1.2016 súdnemu exekútorovi. Oznámenie oprávneného k vlastnej kauze nebolo exekučnému súdu doručené v zákonnej lehote jedného mesiaca od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. Okresný súd Košice II prijal toto oznámenie podľa potvrdenia na čl. 14 až 3.2.2016. Zmeškanie zákonnej lehoty bolo dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku. Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 111/2020 zo dňa 2. apríla 2020 poukázal na svoju skoršiu judikatúru k problematike posúdenia včasnosti doplnenia návrhu na začatie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku a následné zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku pod sp. zn. III. ÚS 415/2018, III. ÚS 752/2016, III. ÚS 564/2016, II. ÚS 615/2016, II. ÚS 774/2016 a vyslovil, že nie je dôvod na odklon od záverov vyjadrených v týchto rozhodnutiach. Za ústavne akceptovateľný spôsob rozhodnutia súdu podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku ústavný súd označil, že ak oprávnený doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nedoručil v ustanovenej lehote exekučnému súdu, exekúcia sa podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastaví.

22. Podľa právneho názoru Ústavného súdu SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 752/2016 zo dňa 8. novembra 2016 „Podľa názoru ústavného súdu súd prvej inštancie v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku (hoci ho opomenul citovať) z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu. Hoci znenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver súdu prvej inštancie, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor [§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku (pozri napr. aj II. ÚS 615/2016, III. ÚS 564/2016)]. Aj preto bolo tiež vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej sťažovateľky, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok (vo väčšom rozsahu), aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručila v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukazuje na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právneho záveru súdu prvej inštancie zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie. Nad rámec už uvedeného ústavný súd pripomína, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne konformný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti. Ak to tak je, ústavný súd nemá

dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí všeobecných súdov, a tak vyslovovať porušenie základných práv (m. m. napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05).

23. Záverom k poučeniu o opravnom prostriedku v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 511/2022 zo dňa 15. marca 2023, ktorý konštatoval, že „Legislatívna konštrukcia Exekučného poriadku, ktorá obsahovala to, že proti uzneseniu v exekučnom konaní je odvolanie prípustné, len ak to Exekučný poriadok pripúšťa, vychádzala z toho, že podľa § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platilo, že odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak. Táto norma však platila len do prijatia Civilného sporového poriadku, ktorý obdobnú normu v úprave odvolania neobsahuje a ktorý okrem iného Exekučný poriadok doplnil tak, že v § 9a ods. 1 ustanovil, že ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP. Tieto ustanovenia Exekučného poriadku sa vzťahujú aj na exekúciu, v ktorej bolo vydané namietané uznesenie, pričom podľa § 357 písm. a) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania. Táto osobitná konštrukcia prípustnosti odvolania sa vzťahuje aj na zastavenie exekučného konania a nie je správny výklad krajského súdu použitý v napadnutom uznesení, podľa ktorého sa mal použiť § 355 ods. 2 CSP. Uznesenie okresného súdu je rozhodnutím súdu prvej inštancie o zastavení konania a na tom, že proti nemu je prípustné odvolanie, nemení nič ani to, že ide o uznesenie v exekučnom konaní, keďže od 1. júla 2016 niet takej normy, podľa ktorej odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní, ak Exekučný poriadok neustanovuje inak. Vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu bolo možné podať odvolanie, ktoré je prípustné, sťažovateľ túto možnosť aj využil a krajský súd bol povinný toto odvolanie prijsť a následne z hľadiska uplatnenej odvolacej argumentácie preskúmať (k tomu pozri aj napr. III. ÚS 38/2022, I. ÚS 102/2022)“.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní úspech a povinnej trov odvolacieho konania nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

CSP).

Poučenie:

1 8CoEk/3/2023

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (ust. § 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (ust. § 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (ust. § 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (ust. § 428 CSP).